

Література

1. Радіонова Л. О. Нові лідери територіального розвитку : навч.-метод. посібник Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2018. 121 с.
2. Радіонова Л. О. Форми партисіпації громадян в контексті адміністративної реформи //Актуальні питання публічного управління та адміністрування в контексті реалізації адміністративної реформи : матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, 19 червня 2018 р. / за заг. ред. С. М. Приліпка, О.І. Васильєвої, Н.В. Васильєвої, І.М. Грищенко. Умань : Видавець «Сочінський М. М.» С. 44-46.

РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД РЕГІОНАЛЬНОГО ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Я.С. Палешко, кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародних відносин та туризму

О.В. Неклеса, науковий співробітник, Т.в.о. завідувача навчально-наукової лабораторії з дослідження проблем протидії організованим злочинності та корупції

*Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ,
м. Дніпро, Україна*

На всій території нашої держави тривають трансформаційні процеси, які , пов'язані з формуванням розвинутої та соціально орієнтованої економіки, яка б могла забезпечити населенню рівень життя якісно нового типу. Необхідно відмітити, що за час існування України як незалежної держави було утворено: власну економічну систему та інститути ринку, створено правову базу і здійснено відповідні перетворення щодо появи ефективного власника.

Спираючись на ситуацію, яка складається в сучасному житті, Україні необхідно впроваджувати масштабні інвестиційні реформування, з опорою на інноваційні процеси, демократичні засади та інформаційні технології, як на державному так і на місцевих рівнях управління. Всі ці процеси, наразі, прийнято називати «сталим розвитком», тобто таким, який задовольняє потреби нинішнього покоління у такий спосіб, щоб не зашкодити здатності прийдешніх поколінь задовольняти свої потреби.

Головна складова розвитку держави – це усунення таких негативних тенденцій та факторів в економіці регіону, як низький рівень доходів значної частини населення; наявність високого рівня безробіття; низькі обсяги промислової та сільськогосподарської продукції, що випускається та її низку конкурентоспроможність; фінансову неспроможність багатьох підприємств; дотаційність регіонів. Виходячи з вище вказаного можна стверджувати, що

розвиток держави залежить від основних сфер регіонів: політика, економіка, екологія та соціологія [1].

Неефективне використання внутрішніх резервів та ресурсів більшості регіонів обумовлене сьогодні як недостатньо об'єктивною оцінкою створених економічних потенціалів та їх ролі в сучасному відтворювальному процесі, так і невідповідністю сучасних заходів державного регулювання інтересам довготермінового соціально-економічного розвитку.

Структура регіональної системи відображається у взаємозв'язку, взаємодії обернених її компонентів. Тобто порушення у системі зв'язків регіонів призводить до кризових явищ в економіці. А не відповідне виконання регіонами їх функцій, призводить до значних економічних втрат єдиної системи економіки в державі [2].

Сталість регіональної економіки – це її здатність протистояти зовнішнім та внутрішнім впливам, зберігати стабільну рівновагу та надійність протягом часу. Стабільну рівновагу можна визначити як здатність системи виконувати властиві їй функції за умови дотримання цілісності системи та фінансової сталості її елементів, при забезпеченні відповідної надійності, яка є однією з важливих характеристик сталості економіки регіону як системи [1].

Органи державного управління повинні весь час проводити моніторинг по оцінці контролю з питань стану та розвитку кожного регіону держави. При цьому слід зазначити, що розвиток регіонів держави не має потенціалу без достатньо розвинутих міст. Згідно статистичних даних понад 60 % країни проживає в містах. Саме умови та якість життя міського населення можуть розглядатися як один з потужних чинників впливу на рівень соціальної напруженості та довіри до держави та її політики.

Ситуація в містах ускладнюється з посиленням соціальних, економічних та екологічних проблем, які суттєво впливають на якість та безпеку життя людей у містах України.

Слід виділити найбільш вагомі питання, які торкаються усіх міст держави:

- Зростає концентрація населення у великих містах, при цьому значно уповільнюється розвиток середніх та малих міст, особливо з малорозвиненим промисловим сектором. Зважаючи на це: великі міста потерпають від проблем екологічного характеру, а середні та малі міста від економічної не забезпеченості.

- Суттєвою проблемою є стан житлово-комунального господарства міст. Комунальні підприємства, здебільшого, неспроможні надавати споживачам якісні послуги у сфері ЖКГ, не можуть утримувати основні фонди підприємств житлово-комунального господарства у належному робочому стані, проводити політику енергозбереження тощо.

- Проблема налагодження ефективного функціонування системи водопостачання і водовідведення (каналізаційних мереж), що призводить до жахливої санітарно-гігієнічна ситуації.

- Низький рівень зі збиранням та утилізацією (знешкодженням) твердих побутових відходів (ТПВ) у містах.

- В період реформ у місцевому самоврядуванні та територіальній організації влади, призводить до неможливості формування відповідних фінансових ресурсів для розвитку територій.

Отже розвиток країни прямо пропорційно залежить від розвитку регіонів, а отже і міст держави в цілому. Спираючись на досвід країн ЄС, де забезпечення розвитку міст є базовий принцип в регіональній економіці, для України необхідно формувати належне життєзабезпечення людини на території українських міст та регіонів, які потребують у створенні нагальних умов для проживання та відпочинку, гарантування безпечного перебування людини на території міст, створення «зелених зон» тощо.

Література

1. Корнійчук Л. Економічне зростання і сталий розвиток / Л. Корнійчук // Економіка України. – 2008. – № 4.
2. Мельник А. Ф. Державне управління : підручник / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна; за ред. А. Ф. Мельник. – К. : Знання, 2009. – 582 с.
3. Економіка розвитку : підручник / О. М. Царенко [та ін.] ; ред. І. В. Сало. – Суми : Університетська книга, 2004. – 589 с.

ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

К.В. Пастух, к. наук з держ.упр., доцент кафедри менеджменту і публічного адміністрування

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

У Державній стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки відзначено, що одним із першочергових завдань нової регіональної політики є прискорення економічного зростання регіонів [3]. Саме тому набуває особливого значення приділення уваги економічному забезпеченню реалізації державної регіональної економічної політики в Україні.

Складовими економічного механізму реалізації державної регіональної економічної політики в Україні є: бюджетно-фінансове регулювання регіонального розвитку; прогнозування, програмування; створення й функціонування спеціальних (вільних) економічних зон, територій пріоритетного розвитку; державна підтримка розвитку транскордонного співробітництва; субсидії; дотації; компенсації; пільги.

Слід відмітити, що саме бюджетно-фінансове регулювання стосується як формування, так і розподілу фінансових ресурсів між територіями. Заходи